

Pestprotocol De Tovercirkel.

Wat is de inhoud van het pestprotocol?

Het pestprotocol vormt de verklaring van de vertegenwoordigers van de school en de ouders waarin is vastgelegd dat men pestgedrag op school niet accepteert en volgens een vooraf bepaalde handelwijze zal aanpakken.

De Tovercirkel wil voor alle kinderen die de school bezoeken een veilige school zijn.

Dit betekent dat de school expliciet stelling neemt tegen pestgedrag en concrete maatregelen voorstelt bij voorkomend pestgedrag.

Waarom een pestprotocol?

Pesten kan worden voorkomen door het scheppen van een goed pedagogisch klimaat. Daar gaat dan ook in eerste instantie onze aandacht naar uit. De Tovercirkel probeert de kinderen een veilig pedagogisch klimaat bieden, waarin zij zich harmonieus en op een prettige en positieve wijze kunnen ontwikkelen. Rust in de school is een voorwaarde, waar we met elkaar verantwoordelijk voor zijn. Iedereen, hoe verschillend ook, heeft een eigen plek en mag er zijn. Het samen-gevoel is belangrijk op De Tovercirkel en ontstaat door samen te werken, te spelen en bijvoorbeeld met elkaar op kamp te gaan. Ook houden we dagelijks kringen en werken we samen aan thema's. We vieren grote en kleine gebeurtenissen met elkaar.

Kinderen, stamgroepleerkrachten en ouders zijn partners in de ontwikkeling van het unieke kind. De stamgroepleerkrachten volgen de ontwikkeling van elk kind. Zij bieden wat het kind nodig heeft en geven extra zorg, zoveel mogelijk zelf, binnen de stamgroep.

De leerkrachten proberen deze ontwikkeling van kinderen te bevorderen door o.a. het scheppen van een veilig klimaat en een prettige werksfeer in de klas en op het schoolplein. In veruit de meeste gevallen lukt dit door voorbeeldgedrag, een respectvolle benadering van kinderen, positieve verwachtingen en geschreven en ongeschreven regels aan te bieden en deze te onderhouden. Het is gewenst om duidelijke afspraken met de kinderen te maken. Een van die duidelijke regels is dat kinderen met respect met elkaar dienen om te gaan. Dat het niet altijd als vanzelfsprekend wordt ervaren, geeft aan dat we het kinderen moeten leren. Ons pedagogisch uitgangspunt is dat alle kinderen met elkaar moeten leren omgaan.

Met de andere partners (BSO-TSO) waar het kind tijdens een schooldag te maken heeft, hebben we regelmatig overleg. Zo kunnen wij een eenduidige pedagogische aanpak bieden: we zijn op de hoogte van elkaars regels en afspraken en ondersteunen elkaar daarin.

Het leerproces verloopt meestal goed, maar het kan voorkomen dat een kind in een enkel geval systematisch door andere kinderen wordt gepest. In een klimaat waarin het pesten gedoogd wordt, worden de pedagogische structuur en de veiligheid ernstig aangetast.

Voor kinderen, leerkrachten, ouders en andere partners is dat een ongewenste, niet te accepteren situatie.

In dit protocol is de wijze waarop we pestgedrag van kinderen willen voorkomen en benaderen vastgelegd. Het biedt alle betrokkenen duidelijkheid over handelwijze en acties die ondernomen kunnen /moeten worden.

Begripsomschrijvingen:

Plagen en pesten, wat is daar het verschil tussen?

Iemand op het schoolplein een stevige duw geven kan plagen zijn, maar het kan ook gaan om echt pestgedrag. We spreken over plagen wanneer kinderen min of meer aan elkaar gewaagd zijn en het vertoonde gedrag een uitnodigend karakter heeft om iets terug te geven vanuit een onschuldige

sfeer. Het gaat dan om een prikkelend spelletje, dat door geen van de betrokkenen als bedreigend of echt vervelend wordt ervaren. Er is sprake van een pedagogische waarde: door elkaar eens uit te dagen, leren kinderen goed om met allerlei conflicten om te gaan. Dat is een vaardigheid die ze later in hun leven van pas komt bij conflicthantering, waar iedereen in zijn leven mee te maken krijgt.

Pesten is structureel anders. In tegenstelling tot bij plagen is hierbij geen gelijkwaardigheid meer. De pesterijen gebeuren (vaak) niet één op één, maar met een hele stamgroep tegen één (soms twee of drie, maar altijd een minderheid). De gepeste kan zich niet verweren en is altijd het slachtoffer. Vaak durft of kan hij niet terugslaan, of is hierin niet doeltreffend. Plagen houdt na verloop van tijd op, terwijl pesten vaak voortdurend doorgaat.

Voorbeelden van specifiek pestgedrag:

Verbaal:

Vernederen: "Haal jij alleen de ballen maar uit de bosjes, je kunt niet goed genoeg voetballen om echt mee te doen".

Schelden: "Viespeuk, etterbak, mietje" enz.

Dreigen: "Als je dat doorvertelt, dan grijpen we je."

Belachelijk maken, uitlachen bij lichaamskenmerken of bij een verkeerd antwoord in de klas.

Kinderen een bijnaam geven op grond van door de kinderen als negatief ervaren kenmerken. (rooie, dikke, dunne, flapoor, centenbak enz)

Gemene briefjes schrijven om een kind uit een groepje te isoleren of steun te zoeken om samen te kunnen spannen tegen een ander kind.

Fysiek:

Trekken en duwen of zelfs spugen.

Schoppen en laten struikelen.

Krabben, bijten en haren trekken.

Intimidatie:

Een kind achterna blijven lopen of een kind ergens opwachten.

Iemand in de val laten lopen, de doorgang versperren of klem zetten tussen de fietsen.

Dwingen om bezit dat niet van jou is af te geven.

Een kind dwingen bepaalde handelingen te verrichten, bijvoorbeeld geld of snoep meenemen.

Isolatie:

Uitsluiten: het kind mag niet meedoen met spelletjes, niet meelopen naar huis, niet komen op een verjaardag.

Stelen of vernielen van bezittingen: Afpakken van schoolspullen, kleding of speelgoed.

Beschadigen en kapotmaken van spullen: boeken bekladden, schoppen tegen en gooien met een schooltas, banden van de fiets lek steken.

De betrokkenen:

Het gepeste kind:

Sommige kinderen hebben een grotere kans om gepest te worden dan anderen. Dat kan komen door uiterlijke kenmerken maar het heeft vaker te maken met vertoond gedrag, wijze waarop gevoelens worden beleefd en de manier waarop dat geuit wordt. Uit onderzoek blijkt dat kinderen gepest worden in situaties waarin pesters de kans krijgen om een slachtoffer te pakken te nemen. Er is dan al sprake van een onveilige situatie, waarbinnen een pester zich kan manifesteren en zich daarin ook nog verder kan ontwikkelen.

Kinderen die gepest worden doen vaak andere dingen dan de meeste leeftijdgenoten in hun omgeving. Ze spelen een ander instrument, doen aan een andere sport of zitten op een andere clubje. Ze zijn goed in vakgebieden of juist niet goed. Er zijn helaas aanleidingen genoeg om door anderen gepest te worden mits de pesters daar de kans voor krijgen vanuit de situatie.

Veel kinderen die worden gepest hebben een beperkte weerbaarheid. Ze zijn niet in staat daadwerkelijk actie te ondernemen tegen de pestkoppen en stralen dat dan ook uit naar de pesters. Vaak zijn ze angstig en onzeker in een stamgroep, ze durven weinig of niets te zeggen, omdat ze bang zijn om uitgelachen te worden. Deze angst en onzekerheid worden verder versterkt door het ondervonden pestgedrag, waardoor het gepeste kind in een vicieuze cirkel komt waar het zonder hulp zeker niet uitkomt.

Gepeste kinderen voelen zich vaak eenzaam, hebben in hun gepeste omgeving geen vrienden om op terug te vallen en kunnen soms beter met volwassenen opschieten dan met hun leeftijdgenoten. Jongens die worden gepest horen bijna nooit tot de motorisch beter ontwikkelde kinderen.

De pesters

Kinderen die pesten zijn vaak juist fysiek wel de sterksten uit de groep. Ze kunnen zich permitteren zich agressiever op te stellen en ze reageren dan ook met dreiging van geweld of de indirecte inzet van geweld. Pesters lijken in eerste indruk populair te zijn in een klas, maar ze dwingen hun populariteit in de stamgroep af door te laten zien hoe sterk ze zijn en wat ze allemaal durven. Met het vertoonde pestgedrag gaat ze dat gemakkelijk af en ze krijgen andere kinderen mee bij het gedrag naar een slachtoffer. Pesters hebben ook feilloos in de gaten welke kinderen gemakkelijk aan te pakken zijn en als ze zich al vergissen, gaan ze direct op zoek naar een volgend slachtoffer. De zwijgende meerderheid en potentiële meelopers krijgen een keuze die onuitgesproken wordt opgelegd en die aan duidelijkheid niet te wensen overlaat: Je bent voor of je bent tegen me. Hier gaat een grote dreiging uit naar de gezamenlijke omgeving van pester en slachtoffer. Alles is immers beter dan door de "machtige pester" zelf gepest te worden. De pesters stralen juist deze dreigende zekerheid met verve uit. Ze overtreden bewust regels en storen zich aan god noch gebod en hebben vaak de vaardigheden ontwikkeld met hun daden weg te komen. Het profiel van de pester is sterk zelfbevestigend, hij ziet zichzelf als een slimme durfal die de dommerds de loef afsteekt en ze dat ook bij herhaling laat merken. "Wie maakt mij wat?" staat met grote letters op het voorhoofd geschreven.

Het komt ook regelmatig voor dat een pestkop een kind is dat in een andere situatie zelf slachtoffer is of was. Om te voorkomen weer het mikpunt van pesten te worden, kan een kind zich bijvoorbeeld in een andere omgeving dan die van zijn slachtofferrol, vervolgens als pester gaan opstellen en manifesteren. "Laten pesten doet pesten".

Meisjes pesten minder openlijk dan jongens en vaak op een subtiele manier waarbij de uitdaging naar het gezag ter plekke niet echt aan de orde is. Ze pesten meer met woorden, maken geniepige opmerkingen of sluiten andere kinderen buiten. Meisjes opereren minder individueel en meer met groepsvorming in de zin van er al dan niet bij te horen. Fysiek geweld komt bij deze groep pesters veel minder voor.

Een succesvolle pester leert niet om zijn agressie op een andere manier te uiten dan door het ongewenste pestgedrag te vertonen. Ook pesters hebben last op termijn van hun pestgedrag. Door hun verkeerde en vooral beperkte sociale vaardigheden hebben ze vaak moeite om vriendjes op lange termijn te maken en een vriendschap op te bouwen en te onderhouden op andere gronden dan die van macht en het delen in die macht. Pesters maken een niet-gewone sociale ontwikkeling door met alle gevolgen van dien voor de pester zelf.

De meelopers en de andere kinderen

De meeste kinderen zijn niet direct betrokken bij pesten in de direct actieve rol van pester. Sommige kinderen behouden enige afstand en andere kinderen doen incidenteel mee. Dit zijn de zogenaamde "meelopers". Er zijn ook kinderen die niet merken dat er gepest wordt, of er zijn kinderen die het niet willen weten dat er gepest wordt in hun directe (school) omgeving.

Het specifieke kenmerk van een meeloper is de grote angst om zelf in de slachtofferrol te geraken. Maar het kan ook zijn dat meelopers stoer gedrag wel interessant vinden en denken daardoor in populariteit mee te liften met de pester in kwestie.

Vooral meisjes doen nogal eens mee met pesten om een vriendin te kunnen behouden. Als kinderen actiever gaan meepesten in een grotere groep, voelen ze zich minder betrokken en verantwoordelijk voor wat er met pesten wordt aangericht. Alles wat in een stamgroep gebeurt, laat het individueel denken meer en meer achter zich en zo kan met name groepsgedrag leiden tot excessen die achteraf voor iedereen inclusief de pesters onacceptabel zijn.

Te verwachten problemen bij de aanpak van pesten.

Het heeft absoluut zin om daadwerkelijk op te staan tegen het pesten. Zodra andere kinderen het gepeste kind te hulp komen of tegen de pesters zeggen dat ze moeten ophouden, kan de situatie aanzienlijk veranderen. Het pesten wordt dan al direct minder vanzelfsprekend en brengt dan bovendien grotere risico's met zich mee. De situatie voor met name meelopers verandert door het bewustmaken van het ongewenste karakter van het vertoonde pestgedrag. Het wordt duidelijk dat het geen groepsnorm is om mee te gaan in het pestgedrag. Meelopers horen graag bij de norm en de grote groep en zijn niet bereid en ook niet in staat om grote risico's te lopen waarvan ze de gevolgen niet kunnen overzien, dit in tegenstelling tot de ervaren pester.

Kinderen die pestgedrag signaleren en dit bij de leerkracht aangeven vervullen dus een belangrijke rol. Ook de ouders kunnen een belangrijke rol spelen. Ouders van kinderen die gepest worden en die dit probleem met de school of op de club willen bespreken, zijn natuurlijk altijd emotioneel bij het onderwerp betrokken. De gevoelde onmacht bij deze ouders wordt door hen sterk ervaren en is niet altijd een goede leidraad tot een rationeel handelen. De ouder wil maar een ding en dat is dat het pestgedrag ogenblikkelijk stopt. Ouders van kinderen die niet direct bij het pesten zijn betrokken, kunnen meer afstand nemen. Daardoor zijn ze beter in staat om duidelijk te maken aan hun kind dat er iets aan het pesten gedaan moet worden. Dit is ook in het belang van de opvoeding en ontwikkeling hun eigen kind. Als er in de omgeving van een kind gepest wordt, heeft het kind zelf ook last van de onveilige, onprettige sfeer in de groep of de klas.

Bij het gepeste kind:

Een gepest kind schaamt zich vaak voor zijn gedrag, het voldoet niet aan normen die de ouders graag in hun kinderen terugzien: een vrolijk en vooral onbezorgd kind dat zelfstandig in staat is zijn boontjes te doppen. Pesten is een groot probleem voor kinderen en zorgt ook voor een evenredig groot probleem bij de erkenning en de aanpak ervan. Veel gepeste kinderen doen er dan uiteindelijk ook maar het zwijgen toe en vereenzamen. De angst wordt aanvankelijk nog groter als het pesten bespreekbaar gemaakt wordt door de ouders, waardoor het gepeste kind eens te meer met de gevolgen van het pesten kan worden geconfronteerd. Als represaille kan er in nog heviger mate gepest worden dan daarvoor al het geval was.

Bij de pester:

De pester zelf ziet zich in zijn machtsspel bedreigd, en dat moet ten koste van alles voorkomen worden. Soms blijken de pesters echter net zo opgelucht als de slachtoffers bij een duidelijke aanpak. Er wordt immers ook aandacht besteed aan hun onmacht om normaal met andere kinderen een relatie op te bouwen. Bij een aantal pesters is dat hun liefste wens waardoor ze echter helaas onmachtig zijn door het ontbreken van het hanteren van de juiste vaardigheden.

In de directe kind-omgeving:

Daarnaast is het goed te weten dat er altijd kinderen zijn die zich schuldig voelen omdat ze niet op kunnen komen voor het slachtoffer door actief te helpen of een volwassene te hulp roepen. Dit is vergelijkbaar met het niet te hulp schieten bij het verdrinken van mensen, waar een menigte bij aanwezig is.

Ook zijn er altijd kinderen die helemaal niet in de gaten hebben dat er in hun omgeving gepest wordt. Ze zien wel het een en ander gebeuren, maar kunnen de gebeurtenissen niet duiden als pestgedrag, waar gepeste kinderen erg veel last van ondervinden.

Bij de ouders:

Ouders van kinderen hebben vaak moeite om hun kind terug te zien in de rol van meeloper of pester. Ouders beschikken niet altijd over de juiste informatie. Een pester op school hoeft zich in de thuissituatie niet als pester te manifesteren.

Sommige ouders zien ook de ernst van de situatie onvoldoende in. Zij vertalen het pestgedrag van hun kind in weerbaar gedrag. Hun kind maakt echter een abnormale ontwikkeling door met grote risico's op normatief afwijkend gedrag op latere leeftijd.

Uitgangspunten bij het voorkomen en aanpakken van pestgedrag:

1. Als pesten en pestgedrag plaatsvindt, ervaren we dat als een groot probleem op onze school zowel de leerkrachten als de ouders, de kinderen; de gepeste kinderen, de pesters en de 'zwijgende' groep kinderen .
2. De school heeft een inspanningsverplichting om pestgedrag te voorkomen en aan te pakken door het scheppen van een veilig pedagogisch klimaat waarbinnen pesten als ongewenst gedrag wordt ervaren en in het geheel niet wordt geaccepteerd.
3. Leerkrachten en andere medewerkers (bijvoorbeeld de TSO en BSO) op school moeten tijdig inzien en alert zijn op pestgedrag in algemene zin. Indien pestgedrag optreedt, moeten zij duidelijk stelling nemen en actie ondernemen tegen dit gedrag. De verantwoordelijkheid blijft te allen tijde liggen bij de leerkrachten.
4. Wanneer pesten, ondanks alle inspanningen weer optreedt, voert de school de uitgewerkte protocollaire procedure uit.
5. Wanneer het probleem niet op de juiste wijze wordt aangepakt of de aanpak niet het gewenste resultaat oplevert dan is de inschakeling van een vertrouwenspersoon nodig. De vertrouwenspersoon kan het probleem onderzoeken, deskundigen raadplegen en het bevoegd gezag adviseren.
6. Dit pestprotocol wordt door het team en alle medewerkers van De Tovercirkel onderschreven en is voor alle ouders ter inzage.

Maatregelen en procedure:

Preventieve maatregelen:

1. Het onderwerp pesten moet met de kinderen bespreekbaar worden gemaakt. De stamgroepsleerkracht bespreekt met de leerlingen de algemene afspraken en regels in de stamgroep zoals gebruikelijk aan het begin van het schooljaar. Het onderling plagen en pesten wordt hier benoemd en besproken. In de stamgroepen 3 t/m 8 worden ook de regels van het pestprotocol expliciet besproken.

De stamgroepsleerkracht houdt rekening met de zgn. gouden weken t.a.v. groepsvorming en de daarbij behorende fases zoals forming, storming, norming en performing en reforming (evaluatie)

2. Indien de stamgroepsleerkracht aanleiding daar toe ziet, besteedt hij of zij expliciet aandacht aan pestgedrag in een kringgesprek.
3. Wekelijks wordt in de kring een onderwerp aan de orde gesteld dat te maken heeft met een veilig pedagogisch klimaat, bv. omgaan met elkaar, rollen in de stamgroep, aanpak van ruzies, hoe los je problemen op enz. Ook andere wekvormen zijn mogelijk zoals: spreekbeurten, rollenspellen, stamgroepsopdrachten enz.

4. Voorbeeld gedrag van de stamgroepsleerkracht en ouders. Agressief en/of respectloos gedrag van stamgroepsleerkrachten, ouders en kinderen wordt niet geaccepteerd. Stamgroepsleerkrachten dienen duidelijk stelling te nemen tegen dergelijke gedragingen.

Repressieve maatregelen.

1. Indien er sprake is van incidenten betreffende pestgedrag wordt door de leerkracht van het kind met de betrokken kinderen besproken en met de hele stamgroep in de kring. Dit gesprek staat niet op zichzelf maar wordt regelmatig herhaald om het probleem aan te pakken. Van deze gesprekken worden aantekeningen gemaakt in het digitale leerling-dossier van zowel de pester als het gepeste kind.

2. Als er sprake is van pestgedrag tijdens de BSO zal eerst overleg plaatsvinden met de werknemer van de BSO en de IB-er of directeur. Zij zullen de betreffende stamgroepsleerkracht erbij betrekken.

3. Indien er sprake is van voortzetting van het pestgedrag worden de ouders van de pester in het bijzijn van de pester op de hoogte gesteld van de ongewenste gebeurtenissen in een gesprek op school. Aan het eind van dit oudergesprek worden de afspraken met de pester uitdrukkelijk doorgesproken en ook vastgelegd. Ook de op te leggen sancties bij overtreding van de afspraken worden daarbij vermeld. Gedacht kan worden aan uitsluiting van met name de situaties die zich in het bijzonder lenen voor pestgedrag. Daarbij kan gedacht worden aan: buitenspelen, overblijven, bewegingsonderwijs, excursies enz.

De directie en IB van de school worden uiterlijk in dit stadium op de hoogte gesteld van de gesprekken met de kinderen en de ouders en kan de gemaakte afspraken terugvinden in het (digitale) leerling-dossier van de school.

4. Indien het probleem zich toch blijft herhalen meldt de leerkracht dit gedrag aan de directie en IB van de school. De leerkracht overhandigt de directeur het dossier met daarin de data van de gebeurtenissen, de data en inhoud van de gevoerde gesprekken en de vastgelegde afspraken zoals die gemaakt zijn om het pesten aan te pakken.

5. De directie roept de ouders op school voor een gesprek. Ook het kind kan in dit eerste directie gesprek betrokken worden. De directeur gaat uit van het opgebouwde dossier van de leerkracht en vult dit dossier verder aan met het verloop van de gebeurtenissen.

6. Indien het gedrag niet verbetert kan er een verwijzing plaatsvinden naar het maatschappelijk zorgsysteem in de richting van schoolmaatschappelijk werk of de afdeling jeugdzorg van de GGD

7. Een en ander wordt zorgvuldig gedocumenteerd in het (digitale) leerling-dossier van de school.

8. Indien het pestgedrag van de pester niet verdwijnt, en de ouders van het kind onvoldoende meewerken om het probleem ook aan te pakken, kan de directie van de school overgaan tot bijzondere maatregelen als daar zijn: isoleren van de pester of een tijdelijke uitsluiting van het bezoeken van de lessen van de school met een maximum van drie dagen als omschreven in de schoolgids en het schoolplan.

De gouden Tovercirkelregels gelden als concrete invulling van het pedagogisch klimaat in en om school voor alle kinderen in alle stamgroepen.

Gouden Tovercirkelregels

Ik ben goed zoals ik ben; een ander is dat ook!

Op de Tovercirkel leren we samen te spelen en te werken.
Ik speel met kinderen samen en sluit niemand buiten.
Iedereen mag meedoen.

Ik maak een ander niet bang en doe hem geen pijn. Dat vind ik zelf ook niet fijn.

Schelden mag nooit. Schelden is pesten en uitlachen ook! Ik praat niet over andere kinderen waar ze niet bij zijn. Roddelen is ook pesten.

Als er iets gebeurt, probeer ik te helpen en kies geen partij. Als ik er over praat met een volwassene is dat geen klikken.

Toevoeging:

Kinderen mogen in hun eigen stamgroep een aanvulling geven op deze vastgestelde schoolregels, in overleg met de stamgroepleerkracht. Die aanvulling wordt opgesteld, door en met de stamgroep, dit zijn de zgn. stamgroepsregels

De gouden Tovercirkelregels eventueel aangevuld met stamgroepregels zijn zichtbaar in de stamgroep opgehangen.

Deze regels gelden op school en daarbuiten.

Aanpak van ruzies en beginnend pestgedrag

Formulieren en procedures leiden op zichzelf niet tot het verdwijnen van ongewenst gedrag. Wel is het belangrijk om in zaken als pestgedrag duidelijk te monitoren hoe het verloop van een casus wordt behandeld. Onderstaand enkele concrete stelregels, invullingen en handreikingen in het pedagogisch handelen vanuit de professionele schoolomgeving.

De stamgroepleerkracht heeft een zeer belangrijke rol. De stamgroepleerkracht zal helder en duidelijk moeten maken dat dit ongewenste gedrag volstrekt niet geaccepteerd wordt.

Een belangrijke stelregel is dat het inschakelen van de stamgroepleerkracht niet wordt opgevat als klikken. Vanaf de kleuterstamgroep brengen we kinderen dit al bij: je mag niet klikken, maar.....

als je wordt gepest of als je ruzie met een ander hebt en je komt er zelf niet uit dan mag je hulp aan de leerkracht vragen. Dit wordt niet gezien als klikken.

Een andere stelregel is dat een medeleerling ook de verantwoordelijkheid heeft om het pestprobleem bij de stamgroepleerkracht aan te kaarten. Alle leerlingen zijn immers verantwoordelijk voor een goede sfeer in de stamgroep.

Samenwerken zonder bemoeienissen:

School en gezin halen voordeel uit een goede samenwerking en communicatie. Dit neemt niet weg dat iedere partij moet waken over haar eigen grenzen. Het is bijvoorbeeld niet de bedoeling dat ouders naar school komen om eigenhandig een probleem voor hun kind op te komen lossen. Bij problemen van pesten zullen de directie en de stamgroepleerkrachten hun verantwoordelijkheid

(moeten) nemen en indien nodig overleg voeren met de ouders. De inbreng van de ouders blijft bij voorkeur beperkt tot het aanreiken van informatie, tot het geven van suggesties en tot het ondersteunen van de aanpak van de school.

Zie verder uitgewerkt in het schema 'Stappenplan bij pesten'.

Antipestcoördinator

Op onze school hebben we een anti-pestcoördinator. Dit is Karin Rost.

Zij heeft de volgende taken:

*Karin is verantwoordelijk voor het anti-pestbeleid binnen onze school. Zij houdt zich top de berichtgeving en wetgeving omtrent het onderwerp pesten binnen het primair basisonderwijs zodat ons anti-pestbeleid up-to-date is en voldoet aan de wet

*Karin is verantwoordelijk voor dat alle direct betrokken partijen kennis hebben van het antipestprotocol. Zij zal ervoor zorgen dat het antipestprotocol binnen de school regelmatig onder de aandacht wordt gebracht en 'leeft' binnen onze school.

*Eens in het jaar zal zij het protocol op een teamvergadering op de agenda zetten; dit om als team gezamenlijk te beoordelen of het protocol nageleefd wordt, of het nog up-to-dat is en of we er als team zaken in zouden willen veranderen.

KLOPT ONDERSTAANDE MET STAPPENPLAN?? WILLEN WIJ DIT? OF STAPPENPLAN?

**Binnen onze school is Karin het aanspreekpunt voor alles wat te maken heeft met 'pesten'. Zowel kinderen, als ouders/verzorgers en teamleden kunnen een beroep op haar doen. Karin zal samen met de desbetreffende kinderen, ouders en stamgroepleerkracht(en) het pestprobleem in kaart brengen en op zoek gaan naar oplossingen. Vervolgens zal zij vinger aan de pols houden tijdens het traject dat uitgezet wordt en het aanspreekpunt blijven.*

**Tot slot heeft Karin ook een belangrijke rol als het gaat om het voorkomen van pesten binnen onze school. Zij is medeverantwoordelijk voor het beleidsplan sociaal emotionele ontwikkeling, waarbinnen de nadruk ligt op elkaar met respect behandelen, je veilig voelen binnen de school, jezelf durven zijn en je binnen de stamgroep en binnen de school bij elkaar betrokken voelen.*

Adviezen aan de ouders/verzorgers

Ouders van gepeste kinderen:

- a. Houd de communicatie met uw kind open, blijf in gesprek met uw kind.
- b. Als pesten niet op school gebeurt, maar op straat, probeert u contact op te nemen met de ouders van de pester(s) om het probleem bespreekbaar te maken.
- c. Pesten op school kunt u het beste direct met de leerkracht bespreken
- d. Door positieve stimulering en zgn. schouderklopjes kan het zelfrespect vergroot worden of weer terug komen.
- e. Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- f. Steun uw kind in het idee dat er een einde aan het pesten komt

Ouders van pesters:

- a. Neem het probleem van uw kind serieus
- b. Raak niet in paniek: elk kind loopt kans pester te worden
- c. Probeer achter de mogelijke oorzaak te komen
- d. Maak uw kind gevoelig voor wat het anderen aandoet
- e. Besteed extra aandacht aan uw kind
- f. Stimuleer uw kind tot het beoefenen van een sport
- g. Corrigeer ongewenst gedrag en benoem het goede gedrag van uw kind
- h. Maak uw kind duidelijk dat u achter de beslissing van school staat

Alle andere ouders:

- a. Neem de ouders van het gepeste kind serieus
- b. Stimuleer uw kind om op een goede manier met andere kinderen om te gaan
- c. Corrigeer uw kind bij ongewenst gedrag en benoem goed gedrag.
- d. Geef zelf het goede voorbeeld
- e. Leer uw kind voor anderen op te komen.
- f. Leer uw kind voor zichzelf op te komen